

[Ragnhild Andersen.]

bl. a. til billiggørelse af lejen for den ungdom, som man bør støtte i dens krav om hjælp og ordentlige vilkår.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen vil jeg gerne sige, at jeg er uenig med hende i det meste af det, hun sagde ved denne lejlighed; men jeg synes, at de synspunkter, det ærede medlem har fremført, tilkommer det i særlig grad det politiske udvalg at overveje, og jeg tror, man vil være enig i, at en nærmere og mere indgående diskussion om dem på dette tidspunkt vil være uden mening i forbindelse med de lovforslag, vi behandler.

Det ærede medlem kan jo have den opfattelse — det er en politisk tanke —, at man skal give et særligt statstilskud til særlig vanskeligt stillede byggeforetagender. Jeg har den opfattelse, at det bør man ikke gøre. Men iøvrigt er hele spørgsmålet om forholdet til de børnerige familier et af de spørgsmål, der er til overvejelse i det politiske udvalg i forbindelse med det forslag om ændringer i byggestøtteloven, som blev fremsat af min forgænger, og som i øjeblikket er til behandling i det politiske udvalg.

Må jeg dernæst til det ærede medlem hr. Ingvard Dahl sige, at det gør mig ondt, at han ikke kan tiltræde den fremgangsmåde, som jeg har anvendt. Vi har nu drøftet dette spørgsmål uden, synes jeg, at kunne komme hinanden nærmere, end vi allerede er kommet. Men det, der bliver stående, er, at det ærede medlem ikke kan bestride de kendsgerninger, der ligger bag, nemlig at der er vanskeligheder og betydelige vanskeligheder, og at disse vanskeligheder har en ganske særlig adresse til den høje rigsdag, hvis huslejepolitik hidindtil har umuliggjort det at klare disse vanskeligheder.

Nu siger det ærede medlem, at der er mulighed for, at foreningen Socialt Boligbyggeri kan spare på sin reparationskonto — det ærede medlem mener vel vedligeholdelseskonto. Jeg er bange for, at med den udvikling, der har været i den senere tid på disse områder, ikke mindst med den måde, hvorpå lejerorganisationerne prøver på at pumpe antallet af retssager om sådanne sager op, er det ikke nogen udvej, som er

særlig farbar. Så vil jeg meget hellere med det ærede medlem dele forhåbningerne om, at revisionsarbejdet hurtigt må være afsluttet. Jeg har ikke noget imod, hvis det ender med, at jeg får uret, at foreningen Socialt Boligbyggeri er i stand til at klare sig uden nogen forhøjelse af huslejen. Men jeg ved, at jeg får ret i, at denne revision vil vise os, hvor nødvendig forhøjelsen er, og så foreslår jeg — hvis det betyder noget for det ærede medlem —, at vi udsætter den videre diskussion om dette spørgsmål, indtil det politiske udvalg ved forhandling med foreningens bestyrelse og statens tilsynsførende har haft lejlighed til at gøre sig helt bekendt med den situation, der foreligger.

Herméd sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3593; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1496).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars P. Jensen: Jeg er enig med den højtærede minister, når han siger, at den eneste effektive måde at løse hele dette problem med de gamle biler på, så at man kommer udenom alle de vanskeligheder, som opstår, fordi man har for lille en import af nye biler, er en større import, og jeg er også enig med ministeren, når han siger, at det ikke for tiden er muligt at tillade en sådan større import.

Ministeren nævnte i sin fremsættelsestale, at der fra 1. januar 1950 og til dato er indgået 31 000 ansøgninger om nye biler. Jeg skal ikke gå i rette med ministeren, men efter de oplysninger, vi har fået i rigsdagens vareforsyningsudvalg, er tallet 37 035. Der er i samme tidsrum udstedt bevillinger til nye automobiler i et